

**ƏBÜLFƏZ
ÜLVİ**

SÖZÜ RUH OXŞAYAN ŞAİR

Noyabrın 17-si Naxçıvanda yaşayıb yazıb yaradan dəyərli söz adamı şair Əbülfəz Ülvinin doğum günüdür. Azərbaycan oxucularının, xüsusilə poeziyasevərlərin sözünü və özünü yaxşı tanıdığı Əbülfəz Ülvî hər bir mısrası, hər bir obrazlı fikriylə həmişə diqqəti çəkib. Hətta o, özünü Tanrıya tutub deyəndə:

**Tanrı, ürəkləri dəyiş sinədə,
Dərd, ələm toplaşan tini olmasın.
Eşqi tükənməsin, gülsün yenə də,
Hər şey doldurulan sini olmasın.**

- Oxucu onun bu şair duasının səmimiyyətinə birmənalı şəkildə inanır.

Mən də onu izləyən sadıq oxucularından biri kimi doğum günündə bir şeir çələngiylə hər birimizi sevincirmək istədim. Və bu sevincin təbriklərini də şairin özünə ünvanlayıram:

**- Doğum günün mübarək olsun,
Əbülfəz Ülvî! Yaşa, yaz, yarat!
Uğurların bol olsun!**

Əbülfət MƏDƏTOĞLU

MƏNİM DİLİM

Sanki yurda təzə gələn,
Yaz dilidir mənim dilim.
Düz amalla üzə gülən,
Düz dilidir mənim dilim.

Hikmət dolu, müdrik, dərin,
Hər sözündə Allah Kərim,
Nigarların, Hecərlərin,
Naz dilidir mənim dilim.

İtirməzdir iman - dinin,
Bir söz soruş, desin minin,
Ələsgərin, Qurbaninin,
Saz dilidir mənim dilim.

Şimşək kimi deyil çaxan,
Çox olsa da rəvan axan,
Düşməninə oda yaxan,
Köz dilidir mənim dilim.

Öz dilimlə elə şadam,
Danışdıqca doymur adam,
Noğul dadan, şəkər dadan,
Söz dilidir mənim dilim.

Xoş məramlı, sülh şüarlı,
Dilim belə olub varlı,
İsmətinə etibarlı,
Qız dilidir mənim dilim.

Bu qədər ki, səlis, həzin,
Açarı var qəlbimizin,
Bəlkə elə Rəbbimizin,
Öz dilidir mənim dilim.

YAZ GƏLİR

Gör təbiət necə gülür, bəzənmiş,
Yaz gələndə, bu libasdə yaz gəlir.
Öz işvəsi, öz qəməsi az imiş,
Gözəllərə bahardan da naz gəlir.

Nəğmələşir sevənlərin dilində,
Təzahürü doğur qızda, gəlində,
Sanki bir vaxt Qopuz tutan əlində,
Dədəm Qorqud, ulu Qorqud saz gəlir.

Göy üzündə salır ləpır buludlar,
Göydən yeri belə öpür buludlar,
Küçələrə yağış səpir buludlar,
Sanki yarı gələn yola, toz gəlir.

Təbiətdə gör bir necə taraz var,
Gelişində nə boran, nə ayaz var,
Yer üzündə cəmi birçə Araz var,
Sevgi qəlbə bir yox, min Araz gəlir.

Nəfəsini duyub qaçır qar, yazın,
Qismətinə ələnbədir bar, yazın,
Amma bir az nöqsanı da var yazın,
Don qəlblərə ya gəlmir, ya az gəlir.

ALİ BƏNDƏ

**Böyük insan, istedadlı göz həkimi,
gözlərimə üzünün nirunu verən
Ərzurumlu ORXAN BAYKALA**

Həm böyük həkimdir, həm ali bəndə,
Ruhudur etibar Orxan Baykalın.
Belə bir qənaət yaratdı məndə,
Əiinin sehri var Orxan Baykalın.

Arzusu xeyirdir, amalı xeyir,
Üz nuru elə bil ay işığıdır.
O, təkçə Ərzurum elinin deyil,
Bütün Türk elinin yaraşığıdır.

Ona Tanrı verib bu mələk donun,
Ovsunu dizimə dözümlə gətirdi.
Gözsüz getmiş idim yanına onun,
Geri qayıdanda gözümlə gətirdi.

Bəzəyir adını şöhrət, şərəf, şan,
Yoxdur bir düşməni, dostları mindi.
Təkçə həkimim yox bu böyük insan,
Həm də ürəyimə hakimdir indi

Yanıdan əliboş qayıtmadım, yox,
Haqında min gözəl yorum gətirdim,
Dedim:- qonaq gedək, dedi:- işim çox,
Gözümdə üzünün nurun gətirdim.

QOCALAR EVİ

Qocalar evinə getdiyim üçün,,
Sandım bu savabla daha ucaldım.
İllər bir il məni qocaldır, o gün,
Qocalar evində on il qocaldım.

Heç kəs danışmağa etmirdi meyil,
Gözləri nisgilli, üzlər xar idi.
Ay aman, çoxları kimsəsiz deyil,
Ovladı, uşağı olanlar idi.

Ürəyim sinəmdə sıxıldı çox-çox,
Onlar sinələri dağlı qocaydı.
Düşündüm əslində onlar qoca yox,
Onları atanın ağılı qocaydı.

Görən ata, ana atan nə sanır?
Sevgi yox, yaşadır minnət içləri.
Özləri cəhənnəm oduna yanır,
Evdən sürgün edən cənnətlikləri.

Sanki məni qəlbədən çəkdiilər dara,
Dedim:-bunu necə sirr saxlasınlar.
Bəlkə qoyubdular bilərək bura,
Onların özünə yer saxlasınlar.

Qayğıyla getmişdim, dərd daddım orda,
Qayıtdım gözümə yaş dola-dola.
Amma xəyalımı saxladım orda,
Bəlkə qocalardan muğayət ola.

ANAMDAN

Məni anam verib dünya məkana,
Hər zaman əminəm, əmin anamdan.
Məndən zərər gəlməz, ədəb-ərkanıa,
Çünki olunmuşam təmin anamdan.

Məni o getirib imana, dinə,
Yolumda hər dərdə o gərib sinə,

İnsanlar dünyaya gələrsə yenə,
Deyərim doğulum həmin anamdan.

Bilmirəm nə sayaq verim şəhrini,
Düzgün açə bilsin ana sehrini,
Biri istək verib, biri mehrini,
Bunların almışam cəmin anamdan.

Bu gün elə coşdu Ülvî ilhamı,
Elə tərif etdi bir yananan şamı,
Qorxuram ah edib, söyləyə hamı,
Kaş mən də olardım sənin anandan.

AXI

Bayılı qalmışam işvənə, canım,
Döz deyər bilmirəm dözümlə, axı.
Belə yandırırısan kül olum, yanımlı?
Yanaram söz gələr üzünə, axı.

Biləcək onsuz da el əvvəl, axır,
Çox göz var eynəyi qeybətdən taxır,
İşə bax, gözlərin gözümlə baxır,
Təsirin göstərir dizimə, axı.

Sus, məni salarsan, daşa, qalağa,
Təzədən gec deyul dindar olmağa,
Məni təhrik edir namaz qılmağa,
Şux səsən bənəyir əzana, axı.

Ağlımı başımdan belə alası,
Gözlərim gözümdə oldu qalası,
Neynirsən dörd gözü, zalım balası?
Düşərsən xoşlanmaz yozuma, axı.

İncitmə Ülvini, dəymə şəstinə,
Qaytar gözlərimi, salma qəsdinə,
Baxıb düşmək üçün yenə, məstinə,
O gözlər lazımdır özümə, axı.

KEÇMƏSİN

Dedim dua eylə sağalım, canım,
Elə sal yolunu qəmdən keçməsin,
Etmədin gəl gedək ağ alım, canım,
Qoy arzun, diləyin kindən keçməsin.

Baxma ürəyində sevinc, gizlicə,
Divi də dərd udar dirigözlüc, istisna,
fərq yoxdur əcəldə birçə,
Kimdənsə yan keçsin, kimdən keçməsin.

Mən lal dediyimə, sən də baxma lal,
İnsafslz nə etsən, olmaz o, halal,
Sən öz lövbərini məhəbbətə sal,
Sərçə tək iştəhan dəndən keçməsin.

Yapışma həsrətin sərt ətəyindən,
Gülə də qurd düşər qurd ətəyindən,
Nə olar bir yol da tut ətəyindən,
Xoşbəxtlik dayansın, gəndən keçməsin.

Ülvî çox dərd görüb şəhli çəməndən
Deyəsən mənimki keçibdir məndən,
Gəl götür ömrümü özünə həmdəm,
Səninki qoy barı səndən, keçməsin.

KÖNLÜMÜ

A canım, sən bəyəm məndən keçmişən,
Axı neyləmişən əsir, könlümü?
Elə bil hicranı cəllad seçmişən,
Qılıncın sıyırıb kəsir könlümü.

Yoxsa ixtiyarın Sultan, Xan keçib,
İşlən yaxşılığa belə an keçib,
Ürəyim Məcnunun kursundan keçib,
Zənn etmə almayıb təhsil, könlümü.

Yoxsa Tanrım mənə qəza göndərib?
Sənin qıyafəndə cəza göndərib,
Yayda da, yazda da buza döndərib,
Sən mənə verdiyin fəsil könlümü.

Sevdanı sındırısan, düzəltməz yaxı,
Tez götür aradan kədəri, ahı,
Sənin öz sinəndə döyünür, axı,
Yəqin görməmişən əsil könlümü.

Ülviyəm, taleyim onsuz dərd alıb,
Zaman elə ona qəmi sərt salıb,

Qarabağ bir, təkçə könlümdə qalıb,
Sən də götürmüşən əsir, könlümü.

TAPMADIM

Taleyimi kitab kimi oxudum,
Yaxşı olan birçə cümlə tapmadım.
Elə etdin ömrü gözəndən axıdım,
Hey sinsidim, bir an gülmə tapmadım.

Çox düşündüm, niyə daim göynəyim,
Dərd görməkdən durbın oldu eynəyim,
Dedim, elmi izahını öyrənim,
Bu izahı baxdım elmə, tapmadım.

Sordum bəxtədən:- bu nisgilin dili nə,
Dedi:- düşdüm sərt fələyin əlinə,
Zənn eylədim göz suyuyla silinər,
Nə eyləyim başqa silmə tapmadım.

Çox istədim bu sevdanı çökməyə,
Çox düşündüm həsrət həddi keçməyə
Çox can atdım intizarı sökməyə,
Ələ gələn birçə ilmə tapmadım.

Sınaq etdim, bu dünyanı yoxladım,
Baxma məni taleyimdən oxladın,
Yenə səni ürəyimdə saxladım,
Başqa ölçü elə bilmə tapmadım.

TƏMSİLLƏR

TEST SINAĞI

Söylədilər:-məşədə,
Test sınağı olacaq,
Hər hası bir peşədə,
Zəiflər qovulacaq.
Beləcə yığışdılar,
Bu sınaqdan keçməyə.
Baxdılar naçar-naçar,
Düz cavabı seçməyə.
Cavablar tapılmadı,
Hallar yaman qarışıdı.
Axı test sualların,
Ayı hazırlamışdı.

QORXULU DÜŞMƏN KİMİ

Yığışıb Tülkü, Çaqqal,
Verdilər qəti qərar.
Aslanı taxtdan salıb,
Eyləsinlər tarı-mar
Şər atdılar olmadı,
Daş atdılar dəymədi.
Heç bir cəfəngiyatlar,
Qürurunu əymədi.
Sən demə meşədə də,
Qazananı uğurlar.
Qorxulu düşmən kimi,
Beşiyində boğurlar.
01.06.2019.

KURS

Dedilər:-kurs açılib,
Meşədə sən bəyənen.
Belə kursu qurtaran,
Adam olacaq.
həməni.
Üzlərə qüssə axdı,
Heç də gülən olmadı.
Adam olmaqdan qorxub,
Kursa gələn olmadı.

AYI SAYAĞI

Dayısının puluyla,
Hakim seçildi Ayı,
Həndəsi siisiləylə,
artdı suçunun sayı.
Ağa qara söylədi,
Qaraya ağ dedi o.
Haqqa əlvida dedi,
Yalnız haram yedi o.
Desələr də yaltaqlar,
Ona elin dayağı.
Ayı işini gördü,
Yenə ayı sayağı.

